

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGEDI VÁROS ÉS A SZEGEDI JÁRÁS DOLGOZÓINAK LAPJA

XII. évfolyam, 176. szám

Ára: 50 fillér

Péntek, 1956. július 27.

Munkánk vezérfonala

(R. L.) Nagyszerű dolog tanulmányozni a Központi Vezetőség legutóbbi ülésén elfogadott irányelveket, amelyek a második ötéves terv munkaprogramját vázolják fel. Még nagyszerűbb tudni: mindez nem távoli jövőben valósul meg, hanem az elkövetkező öt év alatt, mert a célkitűzések végrehajtásához máris hozzáfogtunk. Ez a tervzet — amennyiben az Országgyűlés törvényerejére emeli — öt esztendő tennivalóinak vezérfonala lesz, és célkitűzései jelentősen előbbrevisznek bennünket a népgazdaság fellendítésének, népünk fokozódó anyagi és kulturális felemelkedésének útján. Amint a Központi Vezetőség ülésén elhangzott vitában megállapították: az irányelvek mintegy pártunk második programjává válnak.

A második ötéves terv irányelvei egy nagyon jelentős dolgot tükröz: a terv szilárdan megalapozott és a józan mértékletesség jellemzi. Ezt tükrözi, hogy a szocialista ipar termelésének növekedését 1960-ban 1955-höz képest az eredetileg javasolt 50—52 százalékos helyett 47—50 százalékban, az iparban a termelőszervezetek termelését ennek megfelelően a tervezett 60 helyett 58—60, a fogyasztási cikkekét a tervezett 40 helyett 38—40 százalékban irányozza elő az elfogadott tervjavaslat. Eredetileg a nemzeti jövedelem 42—43 százalékos emelkedését tűzték ki, a módosított javaslat azonban a nemzeti jövedelemnek csak mintegy 40 százalékos emelkedését írja elő. Nincs szükség légvárakra, hangzatos ígéretekre, amilyenek valljuk meg, néha elhangzottak az első ötéves terv kezdetén. Összintén és körültekintően vette pártunk számba az ország rendelkezésére álló erőket, lehetőségeket, s e számbavételhez az egész népet hirta segítségül. Az egész ország közvéleménye előtt zajlott le az a széleskörű vita, amely rengeteg javaslattal, elgondolással és tapasztalattal gazdagította a készülő tervet. S pártunk Központi Vezetőségét a nép előtt érzett felelősségadata hatotta át akkor, amikor a nép véleményére figyelve, lényeges módosításokkal fogadta el a második ötéves terv irányelv-tervezetét.

A Szabad Nép — a könnyebb áttekinthetőség kedvéért — vastagabb betűkkel közölte a vitában szereplő irányelv-tervezetben eszközölt módosításokat. Ezekben a módosításokban benne vannak azok a javaslatok is, amelyek itt, Csongrád megyében hangzottak el: Vörösi Mihály, a megyei tanács v. b. oktatási osztályának vezetője és mások által is keveselt építendő új tanterem-komplexumok számát négyeszeresre növelték; Kósa Ferenc ifjú sándorfalvi traktoros javaslata is hozzájárult ahhoz, hogy az eredeti tervzetet azzal bővítsék ki, hogy a pótkalkatrézgyártást 1960-ra az 1955 évinek mintegy két és félszeresére növeljék. Nyilvánvaló, hogy nemcsak erre az egy javaslatra történt a módosítás, hiszen másfelől is érkeztek hasonló kívánások. De ez az egy javaslat is elősegítette, hogy a tervkészítők reálisan felmérhessék a jelentkező szükséglet mértékét s többek között ebben volt a terv-vita nagy jelentősége. S így idézhetnénk tovább azokat a javaslatokat, amelyeket a terv-vita során közöltünk: Baróti Dezső rektorát a vidéki egyetemeket fokozott fejlesztéséről; a diákokét és újságírókat, akik lényegesen több papír biztosítását sürgették könyv- és folyóirat kiadására, mint amit az eredeti javaslat figyelembe vesz.

Azonban igen sok tanács, elgondolás nem kaphatott helyet a tervben, hiszen a második ötéves terv kisebb létesítményeinél még nem történt meg a telephely megválasztása. De ezeknél is pártunk irányelvül szabja meg az illetékes miniszterek számára, hogy az új üzemeket — figyelembe véve a helyi nyersanyag szükségleteket — a kevésbé iparosított és munkaerővel jól ellátott helységeken létesítsenek. Bizunk abban, hogy Csongrád megye kívánásait és lehetőségeit figyelembe veszik a miniszterek. Az irányelvek konkrétan meghatározzák, hogy a konzervipart és paprikafeldolgozást többek között Szegeden kell fejleszteni, gondoskodni kell Szeged jelentőségének megfelelő fejlesztéséről és korszerűsítéséről a Szegedi Orvosi Egyetemen. Ennél természetesen sokkal, de sokkal több volt a kívánás. Az lett volna a legkönnyebb, hogy az irányelvekben az említetteknek lényegesen több, nagyobb létesítményt ígérjenek Csongrád megyének. Igérni azonban könnyű, de egy országot vezető párt nem tehet felelőtlen ígéretekkel, hiszen joggal kérnék tőle számon a tervek időszak lejárta után a dolgozók a betartatlan ígéretek. Nagyobb összegeket beruházásokra — az életszínvonal tervezett ütemű fejlesztésének károsodása nélkül — nem irányozhatunk elő, hiszen igaz, hogy élvezzük a szocialista tábor szoros gazdasági együttműködésének előnyeit, azonban mégis csak saját erőnkre vagyunk utalva. Reméljük, hogy az Alföld további iparosításának jogos kívánásait jobban figyelembe veszik a terv végrehajtásakor, az építési szándékozó nagyobb olyan létesítményekből, s amelyek nyersanyagforrása éppen itt az Alföldön van — például a mezőgazdasági feldolgozó ipar — bővebben kap a mi megvénk. Hangsúlyozni kell azonban, hogy az irányelvek csak fő vonásokban határozzák meg a tennivalókat, s a második ötéves terv során Csongrád megye mezőgazdasága, ipara, kereskedelme, iskolahálózata és egészségügye az országos arányoknak megfelelően nagymértékben továbbfejlik.

Joggal mondhatjuk; ez a terv az egész nép terve, ezt bizonyítja az igen sikeres terv-vita is. De a dolgozók terve abban az értelemben is, hogy megvalósítása a dolgozók munkájától függ és ennek a munkának eredménye a dolgozók javát szolgálja. A második ötéves terv végrehajtásához a Központi Vezetőség legutóbbi határozata megteremtette a szükséges politikai feltételeket, annak lehetőségét, hogy a párt egységesen léphessen fel, vezethesse az egész népet, a haza további felvirágztatásáért, jobb jelenünk és szebb jövőnk építéséért folyó munkát, a második ötéves terv irányelveinek megfelelően.

Ünnepi díszelőadás lesz Szegeden a Lengyel Népköztársaság Szejm-küldöttségének tiszteletére

A Magyar Dolgozók Pártja Szeged Városi Bizottsága és a Szeged Megyei Jogú Városi Tanács díszelőadást rendez a Lengyel Népköztársaság Szegedre érkező Szejm-küldöttségének tiszteletére a szegedi Nemzeti Színházban. A díszelőadás augusztus 1-én fél 8 órakor kezdődik. Az ünnepi műsorban közreműködik a Közalkalmazottak Szakszervezetének szimfonikus zenekara, a Tápéi Népi Együttes gyermek-táncokara, a DÁV, az Újszegedi Kender-Lengzővő Vállalat és a Közalkalmazottak Szakszervezetének énekkara, a Szegedi Textilművek táncokara, a Honvédség népi zenekara, a Délszláv Együttes táncokara, valamint a Szegedi Konzervgyár népi együttese és népi zenekara. Az ünnepi műsor ének- és táncszámait vezényli Markó László és Kertész Lajos karnagy. Dankó-nótákat énekel Szegedi Antal népdalénekes, Lakatos Géza népzeneész és zenekara kíséretével.

Tegnap délután megkezdtek az ifjúsági üdülő és vízisport-telep építését

Tegnap délután megjelent az első önkéntes munkacsapat az ifjúsági üdülő- és vízisport-telep felépítésének színhelyén a Haladás pálya melletti szakaszon és megkezdte a munkát. A tíz tagból álló munkacsapatban öregek és fiatalok, szellemi és fizikai munkások dolgoztak. Az üzemek közül elsőként a Hangszerkészítő és Javító Vállalat küldte el néhány önként jelentkező dolgozóját. Részt vett a munkában az üzem párttitkára, az 58 éves Úveges Antal elvtárs, Gallai Ferenc pártvezetőségi tag, aki alig hat évvel fiatalabb és Erős István ü. b.-elnök. A fiatalok közül Balassi Sándor DISZ-titkár, Daróczi Péter ifjúmunkás és a lányok közül Vecseri Ilonka.

A Városi DISZ-bizottság három tagja is jelentkezt az első munkacsapatba.

Az épület területének kiépítésével kezdődött a munka, s mint kiderült, jó ideig ez képezi a folytatást is, mert a cölöpözés előtt legalább 400 köbméter földet kell megmozgatni és utána is mintegy ezer köbmétert kell új helyére ta-

licskázni. És ez még mindig csak az első lépés lesz, mert ahhoz, hogy az épület környéke is méltó legyen a modern üdülő- és vízisport-telephez, összesen 6 ezer köbméter föld feltöltése és elengyengetése szükséges.

Legfontosabb most az épület kijelölt helyének elengyengetése, és ezt sürgősen el kell végezni, mert csak azután kezdődhet a cölöpözés.

Az alapozáshoz előre szükséges próbacölöpök már a földben vannak és hamarosan megállapítják teherbíró képességüket. Azután 85 darab vasbeton cölöpöt vernek a földbe és erre épül a 46 méter hosszú és 19 méter széles épület.

Nagyon szívós és állandó munka kell ide, ha azt akarjuk, hogy ifjúságunknak ez az impozáns létesítménye idejében felépüljön. A kezdet szép, a lelkes kis csoport nagy akaratával, frissen dolgozott. Reméljük, hogy az öregek és fiatalok, fiúk és lányok helyébe ma már újjak és holnap ismét újjak állnak, s így egy fél napra sem szakad meg a megkezdett társadalmi építőmunka.

A bordányi dolgozó parasztok a cséplőgéptől teljesítik beadási kötelezettségeiket

Bordányban és a község határában a kiskundorozsmai gépállomás öt cséplőgépe dolgozik. A dolgozó parasztok dicsérik munkájukat. A legjobbak közül is talán legtöbb dicséretet íj. Tapodi Antal munkacsapata kapta eddig. Tagjai rendszeresen túlteljesítik napi cséplési tervüket, s gondjuk van a minőségi munkára is.

Eddig már több mint száz termelő csépelte el gabonáját, s csaknem valamennyien azonnal, a cséplőgéptől teljesítették az állam iránti beadási kötelezettségeiket. Illés József egyéni gazda 9 mázsa 56 kiló, Dudás István 7 mázsa 10 kiló, Berkó Ferenc 632 kiló, Fábián Istvánné 475 kiló és Gyuris Miklósné 330 kiló rozstot vittek be a községi gabona begyűjtő helyre a cséplőgéptől. Igen szép példát mutat a begyűjtésben a termelőszövetkezet is. A Dús Kalász Tsz tagjai is a hazának adták első idej gabonájukat.

A Terményforgalmi Vállalat bordányi telepén Vass József telepvezető mindent megtesz azért, hogy a gabonát hozó dolgozó parasztoknak ne kelljen sokáig várakozni a terményraktár előtt. Gyorsan és pontosan veszik át tőlük a gabonát.

Sok hűhó semmiért

Az eset a következő: a Délmagyarországi Vegyipari Vállalat szegedi telephelyén nem vezették pontosan a szállítási kártyákat és a Megyei Döntőbizottság szegedi ellenőrző körútján ebből a hibából azt a teljesen érthető következtetést vont le, hogy a kötbéres szállítási szerződéseknél 18 vállalat nem tett eleget az elmúlt év utolsó és ez év első negyedévében. Hivatalból meg is indította ellenük az eljárást. Eddig talán rendben is volna minden, — azaz, hogy mégse, mert legalább négy esetben olyan csekély volt a szerződés megszegése, hogy nem vezélyeztette sem a vállalatok tervteljesítését, sem a népgazdaság érdekeit. Már pedig az M. T. 50/1955. számú rendelete alapján ilyen esetekben a szerződő felek jegyzőkönyvileg megszüntethetik az eljárást. Úgy látszik, a Döntőbizottság tagjai nem ismerték ezt a rendeletet és ezekből az ügyekből is tárgyalást produkáltak, — azaz magukra öltötték a bürokrácia bábájának szerepét.

Marad tehát mintegy 14 vállalat — mint bűnös. Viszont a Vegyipari Vállalat szegedi telephelyén a számlák összehasonlítása után arra a következtetésre jutott, hogy reális követelés nem áll fenn — csupán a hibás nyilvántartásból eredő a Megyei Döntőbizottság megállapítása. El is készítették az erről szóló közös iezelő-

könyveket és elküldték a Megyei Döntőbizottsághoz, de az hajthatatlan volt — valami suskust vélt talán az üzemek között — és tárgyalásra idézte az érdekelteket képviselőit. Nem kért számlamásolatokat, hogy meggyőződjék az igazságról, ahelyett egy torz tárgyalást csinált, amelyen sem az alperes, sem a felperes nem követelt.

De még csak nem is elégedett meg egy tárgyalással. Az emlegetett két negyedév szállítási szerződéseiről két külön tárgyalást rendezett — az egyiket pénteken játszották le, a másikat hétfőn került sor. Addigaddig erőlködött tehát a Megyei Döntőbizottság, amíg két tárgyalást nem produkált.

Ezzel a lélektelen és hanyag ügyintézésel hozzávetőleg tíz vállalat képviselőit citálta oktalannul Hódmezővásárhelyre, hogy ott az alperes, illetve a felperes szerepében megjelenjenek a döntőbizottság előtt, amelynek úgy látszik nagyon tetszik az a játéka.

Igy jött hát létre néhány torz tárgyalás, amelyen egyedüli követelő a döntőbizottság, a követelést tárgya pedig oktalann tárgyalás megrendezése volt.

Lám, lám, a bürokrácia esetenként erősebb az életnél és az igazságnál is, ha erős kezekben van.

(Simon)

(Liebmann felv. Fény. Szöv.)

A Szegedi Cipőgyárban az egyik ifjúsági export-brigád vezetője Császár Ferenc ágó-talpaló. Brigádjuk a második negyedévben kiváló munkájával a Csongrád megyei DISZ-bizottság export vándorzászlajának esélyese lett. Császár Ferenc munkáját Európa-szerte ismerik. Mint a képen is látható, az ágó-talpaló munkáját vizsgálja felül. Utána indul a legújabb divatú cipő Svédországba, Angliába, Nyugat-Németországba, a Szovjetunióba — Európába.

Szegeden jelenik meg a nemzetközi eszperantó-mozgalom hivatalos lapjának legközelebbi száma

Érdekes folyóirat jelenik meg a közeljövőben Szegeden. A címe: Paco. Nem nehéz kitalálni a jelentését a latin »pax« és az olasz »pace« nyomán. A szó a béke fogalmát jelenti — eszperantóul.

A »Paco« — a Világbéke Eszperantista Mozgalom hivatalos folyóirata — minden hónapban más országban jelenik meg. Főszerkesztősége Svédországban van, onnan bíznak meg havonta más-más országot az egyes számok szerkesztésével.

Igy került sor most első ízben Magyarországra. Parkas Ernő, a Tömörkény leánygimnázium tanára vállalta a legvetkező szám összeállítását. Nem mindennapi anyagot kell rendeznie és kiadnia. A folyóirat írói ugyanis a világ minden részéről küldtek anyagot. Ausztriából a nizzai eszperantó irodalmi szemlérelől küldtek kritikát, egy japán írás a továbbra is fenyegető atombomba kísérletekről szól. Egy jereváni tanár az eszperantó mozgalom ottani helyzetéről, terjedéséről számol meg. Elmondja, hogy több tanfolyam indult és indul, főleg pedagógusok számára. Egy jugoszláv »kamarado« leírja, hogy Jugoszláviában az elmúlt évben 53 középiskolában és tanítóképzőben vezették be hivatalosan az eszper-

antó nyelv tanítását. Ezzel megelőzték Angliát és Franciaországot, ahol ugyancsak hivatalosan tanítják, de kevesebb iskolában, az eszperantó. Az említetteknek kívül szerepel olasz, norvég, vietnami, bolgár, német, írás is a lapban.

Mi magyarok, Juhász Gyulának »Remény« című 1925-ben megjelent, az eszperantóval kapcsolatos cikkét jelentjük meg, természetesen eszperantóra fordítva. Ezen kívül Móra Ferenc: Höfer című háborúellenes versének fordítását és Budapestről Balkányi Pál cikkét, Balkányi Pál Miamato Masao japán eszperantistával vitáit. A vitában Masao többek között az állította, hogy a magyarok nem ismerik eléggé Lukács Györgyöt, Balkányi erre is válaszol.

A most Szegeden megjelenő számot Tombácz Imre elvtársnak, a Városi Tanács v. b. elnökhelyettesének vezércikke nyitja meg. Tombácz elvtárs egyébként a szegedi »Béke« eszperantó körnek az elnöke. A kör a Kossuth Lajos sugárút 53. szám alatti Művelődési Otthonban működik. Titkára Bóti László tanár. Szeptembertől szívesen látják a körben mindazokat, akik érdeklődnek az eszperantó nyelv iránt.